

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1979-1980

20 DECEMBRE 1979

Proposition de loi sur les assurances auxquelles sont soumises les installations nucléaires

(Déposée par M. de Wasseige et consorts)

DEVELOPPEMENTS

L'utilisation de l'énergie nucléaire n'a pas cessé de se développer au cours des dernières années. Faut-il citer l'importance des centrales nucléaires de Doel et de Tihange qui assurent aujourd'hui 25 p.c. de la production d'électricité et plus de 50 p.c. en 1984 si le programme envisagé est achevé. Faut-il aussi rappeler l'importance de la zone de Mol-Dessel qui comporte deux ateliers de fabrication de combustibles nucléaires, une usine de retraitement — actuellement à l'arrêt mais comportant sur son site d'importantes quantités de déchets radioactifs de moyenne et de haute activité dont le conditionnement et le stockage restent à faire — et le Centre d'Etudes de l'Energie nucléaire qui possède trois réacteurs dont deux sont en activité.

Des incidents ou accidents graves ne peuvent être totalement exclus; il est donc nécessaire d'envisager les dispositions applicables à ce secteur dans ce cas.

La Belgique a participé à l'élaboration, dans le cadre de l'OCDE (antérieurement OECE), de deux conventions internationales réglant les assurances en cas d'accident nucléaire :

- la convention de Paris du 29 juillet 1960;
- la convention complémentaire de Bruxelles du 31 janvier 1963.

R. A 11690**BELGISCHE SENAAAT**

ZITTING 1979-1980

20 DECEMBER 1979

Voorstel van wet betreffende de verzekeringen waaraan de kerninstallaties onderworpen zijn

(Ingediend door de heer de Wasseige c.s.)

TOELICHTING

Men is de jongste jaren steeds meer kernenergie gaan gebruiken. Hoeven we te wijzen op het belang van de kerncentrales te Doel en Tihange, die thans instaan voor 25 pct. van de elektriciteitsproductie en in 1984, indien het voorgenomen programma wordt afgewerkt, meer dan 50 pct. van de elektriciteit zullen produceren? Hoeven we ook te herinneren aan het belang van het gebied Mol-Dessel waar zich twee installaties voor de fabricage van kernbrandstof bevinden, evenals een verwerkingsfabriek — die thans stilligt, maar waar grote hoeveelheden radioactieve afval van middelgrote en grote activiteit liggen opgestapeld, die echter nog moeten worden bewerkt en opgeslagen en tenslotte het Studiecentrum voor Kernenergie met drie reactoren, waarvan er twee in werking zijn.

Lichte of zware ongevallen kunnen niet geheel worden uitgesloten en daarom is het noodzakelijk dat voorzieningen worden getroffen die in dergelijke gevallen van toepassing zullen zijn.

België heeft, in het kader van de OESO (voorheen EOES), meegewerkt aan het opstellen van twee internationale verdragen betreffende de burgerrechtelijke aansprakelijkheid bij kernongevallen :

- het verdrag van Parijs van 29 juli 1960;
- het aanvullend verdrag van Brussel van 31 januari 1963.

R. A 11690

Ces deux conventions ont fait l'objet chacune, d'un protocole additionnel en date, chacune, du 28 janvier 1964.

La particularité de ces conventions est d'imputer à l'exploitant d'une installation nucléaire, la responsabilité pour tout dommage causé par un accident nucléaire survenu dans cette installation ou lié à cette installation et cela sans devoir faire la preuve d'une faute. Mais ces conventions ont limité cette responsabilité, amortie d'une obligation d'assurance à un montant correspondant à 500 millions de francs belges.

La Belgique a ratifié ces deux conventions par la loi du 1er août 1966 et a rendu obligatoire le contenu de la convention de Paris par la loi du 18 juillet 1966.

Celle-ci reprend les principes suivants :

- obligation pour l'exploitant de souscrire une assurance ou une garantie financière couvrant sa responsabilité civile;
- définition de cette responsabilité objective;
- fixation du montant maximum de la responsabilité de l'exploitant à 500 millions par accident nucléaire;
- organisation au profit de la victime d'une action directe contre l'assureur.

Il en résulte qu'aujourd'hui les dommages aux tiers qui résulteraient d'un accident survenant à une installation nucléaire tombant sous le coup de la loi du 18 juillet 1966 seraient limités à 500 millions de francs; les dommages dépassant cette somme, subis par des particuliers, des entreprises ou des collectivités publiques et privées ne feraient l'objet d'aucune indemnisation et ne pourraient faire l'objet d'aucun recours, la loi de 1966 étant formelle quant à la limite de couverture.

La Belgique a ratifié la convention de Bruxelles qui prévoit une intervention de l'Etat pour le montant compris entre 500 millions de francs et 3 500 millions de francs et une intervention de l'ensemble des Etats ayant adhéré à la convention de Bruxelles pour la partie comprise entre 3 500 millions et 6 000 millions de francs, mais elle n'a pas déposé les instruments de ratification et n'a pas, non plus — les deux aspects étant liés — voté une loi rendant cette convention applicable à la Belgique.

Il en résulte donc bien que seule la loi de 1966 est applicable et que l'intervention des assurances en cas d'accident sera limitée à 500 millions de francs par accident.

Il est intolérable que cette question soit restée en suspens depuis 1966. Le développement des installations nucléaires rend urgent le vote d'une loi complémentaire à celle de 1966.

Depuis cette date, en outre, la dépréciation monétaire rend nécessaire l'ajustement des chiffres d'intervention. Ceux-ci devraient, au moins, suivre l'évolution du coût de la vie.

En 1966, le Gouvernement avait déposé un projet de loi (projet n° 112, Sénat, 1965-1966). Ce projet est repris dans la présente proposition. Toutefois, certains articles ont été

Bij beide verdragen is een aanvullend protocol opgemaakt, gedateerd 28 januari 1964.

Het kenmerkende van die verdragen is dat de exploitant van een kerninstallatie aansprakelijk wordt gesteld voor alle schade aangericht door een kernongeval dat zich voordoet in of veroorzaakt wordt door die installatie, zonder dat de schuld behoeft te worden bewezen. Die verdragen beperken de aansprakelijkheid waarvoor verzekeringsplicht bestaat, echter tot 500 miljoen Belgische frank.

België heeft beide verdragen geratificeerd door de wet van 1 augustus 1966 en het verdrag van Parijs verplicht gesteld door de wet van 18 juli 1966.

In deze wet zijn de volgende beginselen neergelegd :

- verplichting voor de exploitant om een verzekering of een financiële waarborg af te sluiten tot dekking van zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid;
- omschrijving van die objectieve aansprakelijkheid;
- beperking van het maximumbedrag van de aansprakelijkheid van de exploitant tot 500 miljoen per kernongeval;
- instelling van een rechtstreekse vordering voor de getroffen tegen de verzekeraar.

Daaruit volgt dat de schadevergoeding aan derden ten gevolge van een ongeval in een kerninstallatie waarop de wet van 18 juli 1966 van toepassing is, nu beperkt zou blijven tot 500 miljoen frank. De schade aan particulieren, aan openbare en particuliere bedrijven en instellingen die dit bedrag overschrijdt, zou dus niet worden vergoed en zou ook niet kunnen worden verhaald want de wet van 1966 bepaalt uitdrukkelijk de maximale dekking.

België heeft het verdrag van Brussel bekrachtigd dat voorziet in uitkeringen van de Staat voor bedragen tussen 500 miljoen frank en 3 500 miljoen frank en in uitkeringen van de gezamenlijke Staten die zijn toegetreden tot het verdrag van Brussel, voor het gedeelte tussen 3 500 miljoen en 6 000 miljoen frank. Maar België heeft de bekrachtigingsoorkonden niet neergelegd en heeft evenmin — deze twee zaken gaan namelijk samen — een wet goedgekeurd waarbij dit verdrag van toepassing wordt verklaard op België.

Daaruit volgt dus wel dat alleen de wet van 1966 van toepassing is en dat de verzekeringsuitkering bij ongeval beperkt zal blijven tot 500 miljoen frank per ongeval.

Het is onduidelijk dat dit vraagstuk sedert 1966 onbeslist is gebleven. Door de ontwikkeling van de kerninstallaties is een aanvulling van de wet van 1966 dringend noodzakelijk geworden.

Ook de waardevermindering van het geld sinds die tijd maakt een aanpassing van de uit te keren bedragen noodzakelijk. Die zouden op zijn minst gelijke tred moeten houden met de ontwikkeling van de kosten van levensonderhoud.

In 1966 heeft de Regering een wetsontwerp ingediend (Gedr. St. Senaat, nr. 112 (1965-1966)) dat in dit voorstel wordt overgenomen. Bepaalde artikelen worden echter aangevuld of

complétés ou modifiés pour tenir compte de la situation actuelle. Afin d'en avoir une vue claire, les modifications suivantes ont été apportées :

« Article 2. — Extension aux dommages subis sur le territoire du fait d'un accident survenu sur le territoire d'un pays non contractant. Il ne peut y avoir deux sortes d'interventions de l'Etat suivant le lieu de l'accident.

Article 4. — La couverture d'un risque ne peut pas être diminuée au profit de l'exploitant du fait de considérer plusieurs installations comme une seule.

Article 7. — Il faut tenir compte de la compétence des régions en matière d'énergie et d'aménagement du territoire conformément à la loi du 5 juillet 1979.

Article 8. — Même raison que l'article 7.

Article 11. — Le montant de 500 millions de francs en 1966 doit aujourd'hui être majoré. L'index des prix à la consommation est passé de 100 en 1966 à 220 à la fin de 1979. Le montant de 1966 doit donc être multiplié par 2,2; comme le montant était déjà faible, il est proposé de s'arrêter à 1,5 milliards de francs.

Article 12. — L'obligation d'assurance doit valoir pour tout transport et pas seulement pour ceux qui posséderaient la qualité d'exploitant par dérogation.

Articles 31, 32 et 33. — Ces articles du projet 112 n'ont plus de raison d'être car les deux conventions de Paris et de Bruxelles sont entrées en vigueur.

Article 31 (nouveau). — Il convient que l'Etat qui dispense les exploitants d'une partie de la réparation d'un dommage en cas d'accident éventuel, obtienne une certaine compensation et s'assure, autant que faire se peut, du respect des lois et règlements.

Il a semblé que les montants proposés restaient dans des limites très acceptables puisque le forfait correspond à 3 p.c. du montant d'intervention des Etats (6 milliards de francs — 1 milliard de francs = 5 milliards de francs), tandis qu'une part de 10 p.c. des dividendes bruts distribués aux actionnaires ne représente qu'une faible part des sacrifices consentis par l'Etat pour la recherche, l'aménagement d'infrastructure et la charge administrative des contrôles, surveillance et autorisation.

Article 32 (nouveau). — Pour couvrir la charge que pourrait représenter une intervention de l'Etat belge tant pour un accident survenu sur son territoire que par l'application de la convention de Bruxelles au profit d'un autre Etat contractant, il convient de créer un Fonds et de le doter par un prélèvement sur les Kwh produits dans les centrales nucléaires.

Y. de WASSEIGE.

**

gewijzigd in het licht van de tegenwoordige ontwikkelingen. Duidelijkheidshalve volgen hierna de wijzigingen die zijn aangebracht :

« Artikel 2. — Uitbreiding tot de schade geleden op het eigen grondgebied ten gevolge van een ongeval dat zich heeft voorgedaan op het grondgebied van een niet-verdragsluitende Staat. De uitkeringen van de Staat mogen niet verschillen naargelang van de plaats waar het ongeval zich heeft voorgedaan.

Artikel 4. — De risicodekking mag niet worden verlaagd ten voordele van de exploitant omdat verscheidene installaties worden beschouwd als een geheel.

Artikel 7. — Er moet rekening worden gehouden met de bevoegdheid van de gewesten inzake energie en ruimtelijke ordening overeenkomstig de wet van 5 juli 1979.

Artikei 8. — Zelfde reden als artikel 7.

Artikel 11. — Het in 1966 vastgestelde bedrag van 500 miljoen frank moet worden verhoogd. Het indexcijfer van de consumptieprijzen is gestegen van 100 in 1966 tot 220 einde 1979. Het bedrag van 1966 moet dus worden vermenigvuldigd met 2,2. Aangezien dit bedrag aan de lage kant was, wordt voorgesteld het te brengen op 1,5 miljard.

Artikel 12. — De verzekeringsplicht moet gelden voor iedere vervoerder en niet alleen voor hen die bij afwijking als exploitant worden beschouwd.

Artikelen 31, 32 en 33. — Deze artikelen van het ontwerp 112 zijn overbodig omdat de verdragen van Parijs en van Brussel inmiddels van kracht zijn geworden.

Artikel 31 (nieuw). — De Staat die de exploitanten vrijstelling verleent voor een gedeelte van de schadevergoeding bij een eventueel ongeval, zou een zekere vorm van compensatie moeten kunnen krijgen en zou voor zover dat mogelijk is, moeten nagaan of de wetten en verordeningen worden nageleefd.

Wij hebben de indruk dat de voorgestelde bedragen binnen zeer aanvaardbare grenzen blijven, aangezien het forfaitair bedrag overeenstemt met 3 pct. van het bedrag dat de Staten dienen uit te keren (6 miljard frank — 1 miljard frank = 5 miljard frank), terwijl 10 pct. van het brutodividend dat aan de aandeelhouders wordt uitgekeerd, slechts een klein gedeelte vertegenwoordigt van de inspanningen die de Staat zich getroost voor het wetenschappelijk onderzoek, de infrastructuurwerken en de administratieve last van de controle, het toezicht en de vergunningen.

Artikel 32 (nieuw). — Ter dekking van de bedragen die de Belgische Staat zou dienen uit te keren zowel voor een ongeval op zijn eigen grondgebied als ter uitvoering van het verdrag van Brussel voor een andere verdragsluitende Staat, moet een Fonds worden ingesteld dat zal worden gestijfd met heffingen op de kw/u geproduceerd in de kerncentrales.

**

PROPOSITION DE LOI**CHAPITRE PREMIER****Dispositions générales****ARTICLE 1er**

Au sens de la présente loi :

a) la « Convention de Paris » désigne la convention sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire signée à Paris le 29 juillet 1960 et le protocole additionnel à ladite convention signé à Paris le 28 janvier 1961 et approuvés par la loi du 1er août 1966.

b) la « Convention complémentaire » désigne la convention complémentaire à la convention sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire signée à Bruxelles le 31 janvier 1963 et le protocole additionnel à cette convention signé à Paris le 28 janvier 1961, approuvés par la loi du 1er août 1966.

ART. 2

Le Roi peut, par arrêté motivé, étendre l'application des dispositions de la Convention de Paris, conformément à l'article 2 de celle-ci, aux accidents nucléaires survenus sur le territoire d'Etats non contractants et aux dommages subis sur ces territoires.

La présente loi est applicable aux dommages subis dans l'Etat contractant ou en haute mer même si l'accident qui est cause de ces dommages est survenu dans un Etat non contractant.

CHAPITRE II**De l'installation nucléaire et de l'exploitant responsable****ART. 3**

Conformément à l'article 1, a, ii, de la Convention de Paris, sont considérés comme « installations nucléaires » au sens de la présente loi :

1. les réacteurs, à l'exception de ceux qui font partie d'un moyen de transport;
2. les usines de préparation ou de fabrication de substances nucléaires;
3. les usines de séparation des isotopes de combustibles nucléaires;
4. les usines de traitement de combustibles nucléaires irradiés;

VOORSTEL VAN WET**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****ARTIKEL 1**

In deze wet wordt verstaan onder :

a) « Verdrag van Parijs » : het verdrag inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, ondertekend te Parijs op 29 juli 1960 en het aan genoemd verdrag toegevoegd protocol, ondertekend te Parijs op 28 januari 1961 en goedgekeurd bij de wet van 1 augustus 1966.

b) « Aanvullend Verdrag » : het verdrag ter aanvulling van het verdrag inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie, ondertekend te Brussel op 31 januari 1963 en het aan dit verdrag toegevoegd protocol, ondertekend te Parijs op 28 januari 1961, goedgekeurd bij de wet van 1 augustus 1966.

ART. 2

De Koning kan bij gemotiveerd besluit de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Parijs, overeenkomstig artikel 2 van dat verdrag, uitbreiden tot de kernongevallen die zich voordoen op het grondgebied van niet-verdragsluitende Staten en tot een op zodanig grondgebied geleden schade.

Deze wet is van toepassing op de schade geleden in een verdragsluitende Staat of in volle zee, ook indien het ongeval dat de oorzaak van die schade is, in een niet-verdragsluitende Staat heeft plaatsgehad.

HOOFDSTUK II**Kerninstallatie en aansprakelijke exploitant****ART. 3**

Onder « kerninstallaties » verstaat men in deze wet, overeenkomstig artikel 1, a, ii, van het Verdrag van Parijs :

1. de reactoren, met uitzondering van die welke deel uitmaken van een vervoermiddel;
2. de fabrieken voor de vervaardiging of de behandeling van splijtbare stoffen;
3. de fabrieken voor de scheiding van isotopen van splijtstoffen;
4. de fabrieken voor het opwerken van bestraalde splijtstoffen;

5. les installations de stockage de substances nucléaires à l'exclusion du stockage de ces substances en cours de transport.

6. toute autre installation où sont détenus des combustibles nucléaires ou des produits ou des déchets radioactifs et qui sera désignée par le comité de direction de l'Agence européenne pour l'énergie nucléaire.

ART. 4

Le Roi peut, pour l'application de la présente loi, considérer comme une seule installation nucléaire plusieurs installations nucléaires se trouvant dans le même site et dont un même exploitant est responsable.

Toutefois, dans ce cas, le montant de l'assurance à couvrir par l'exploitant est la somme des montants unitaires.

Une installation nucléaire et ses équipements non nucléaires exploités dans un but connu forme une seule installation au sens de la présente loi.

ART. 5

Dans une installation nucléaire au sens des articles 3 et 4, il est interdit de recevoir ou de conserver des combustibles nucléaires, des substances nucléaires, des produits ou des déchets radioactifs, s'il n'a pas été reconnu d'exploitant pour cette installation ou en dehors de la période pendant laquelle cette reconnaissance est maintenue.

ART. 6

La reconnaissance comme exploitant au sens de l'article premier, a (vi) de la Convention de Paris est accordée par le Roi après que le demandeur a fourni la preuve qu'il dispose d'une assurance ou d'une autre garantie financière couvrant la responsabilité visée par la présente loi, conformément aux dispositions du chapitre IV de celle-ci.

La décision est prise dans le délai de trois mois qui suit la date de l'introduction de la demande.

ART. 7

Le Ministre qui a les assurances et l'énergie dans ses attributions peut se faire produire tous documents lui permettant de vérifier si le demandeur ou l'exploitant remplit la condition prévue à l'article 6.

Le Ministre établit par région un registre contenant les reconnaissances accordées. Ce registre comprendra la carte détaillée des installations nucléaires et des installations non nucléaires annexes ainsi qu'un descriptif de ces installations.

La carte comportera le repérage précis des limites, ce repérage devra correspondre à la matérialité de l'enceinte de clôture sur le terrain et ne pourra se référer à des limites fictives.

5. de inrichtingen voor de opslag van splijtbare stoffen met uitzondering van de opslag welke verband houdt met het vervoer van die stoffen;

6. iedere andere installatie waarin zich splijtstoffen of radioactieve produkten of afvalstoffen bevinden, die door de bestuurscommissie van het Europees Agentschap voor kernenergie zal worden aangewezen.

ART. 4

De Koning kan, voor de toepassing van deze wet, verscheidene kerninstallaties gelegen in dezelfde omgeving en waarvoor een zelfde exploitant aansprakelijk is, als een enkele installatie beschouwen.

In dat geval echter bedraagt de verzekering die door de exploitant moet te worden genomen, het totaal van de eenheidsbedragen.

Een kerninstallatie en haar niet-nucleaire uitrusting die met een bekend doel worden geëxploiteerd, maakt één installatie uit in de zin van deze wet.

ART. 5

In een kerninstallatie als bedoeld de in artikelen 3 en 4, is het verboden splijtstoffen, splijtbare stoffen, radioactieve produkten of afvalstoffen te ontvangen of te bewaren, indien voor deze installatie geen exploitant is erkend of buiten de termijn tijdens welke deze erkenning behouden blijft.

ART. 6

De erkenning als exploitant als bedoeld in artikel 1, a (vi), van het Verdrag van Parijs, wordt verleend door de Koning nadat de aanvrager heeft laten blijken dat hij tot dekking van de bij deze wet bedoelde aansprakelijkheid beschikt over een verzekering of een andere financiële zekerheid, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IV van deze wet.

De beslissing wordt genomen binnen de termijn van drie maand die op de datum van het indienen van de aanvraag volgt.

ART. 7

De Minister tot wiens bevoegdheid de verzekeringen en de energie behoren, kan zich alle documenten doen voorleggen die hem toelaten na te gaan of de verzoeker of de exploitant aan de bij artikel 6 bedoelde voorwaarde voldoet.

De Minister legt per gewest een register aan van de verleende erkenningen. Dat register bevat een gedetailleerde kaart van de kerninstallaties en van de bijbehorende niet-nucleaire installaties, evenals een beschrijving van die installaties.

De kaart bevat de nauwkeurige opgave van de grenzen, die moet beantwoorden aan de feitelijke omheinde ruimte, en mag geen fictieve grenzen aangeven.

Chaque exploitant est tenu de porter à la connaissance du Ministre toute modification des limites dans un délai de 30 jours.

Le Ministre communiquera un double de ce dossier à l'exécutif régional compétent.

Le dossier complet est tenu à la disposition du public en un lieu que désignera le Ministre.

ART. 8

L'arrêté royal octroyant la reconnaissance comme exploitant sera signé conjointement par le Ministre ayant l'énergie dans ses attributions et par l'exécutif régional correspondant.

L'arrêté précise la durée de la reconnaissance. Celle-ci peut être octroyée pour une période déterminée ou indéterminée.

La reconnaissance est révocable si l'exploitant ne remplit plus la condition prévue à l'article 6.

Tout arrêté portant refus ou révocation de reconnaissance comme exploitant doit être motivé.

Tout arrêté portant octroi, refus ou révocation de reconnaissance comme exploitant est notifié au demandeur ou à l'exploitant par le Ministre qui a ces assurances et l'énergie dans ses attributions; cette notification doit être faite dans les quinze jours de l'arrêté.

CHAPITRE III

De la responsabilité civile

ART. 9

L'exploitant d'une installation nucléaire est responsable des dommages causés par un accident nucléaire conformément aux dispositions de la Convention de Paris, de la convention complémentaire et de la présente loi.

ART. 10

En outre, l'exploitant d'une installation nucléaire est rendu responsable, conformément à l'article 3, c, de la Convention de Paris, de tout dommage qui provient ou résulte de rayonnements ionisants émis par une autre source de rayonnements se trouvant dans cette installation nucléaire.

ART. 11

Le montant maximal de la responsabilité de l'exploitant pour les dommages causés par un accident nucléaire est fixé à 1,5 milliard de francs au 31 décembre 1979.

Iedere exploitant is gehouden elke wijziging van de grenzen binnen dertig dagen ter kennis te brengen van de Minister.

De Minister bezorgt een dubbel van het dossier aan de bevoegde gewestelijke executieve.

Het volledige dossier wordt voor een ieder ter inzage gelegd op een door de Minister aan te wijzen plaats.

ART. 8

Het koninklijk besluit van erkenning als exploitant wordt gezamenlijk ondertekend door de Minister tot wiens bevoegdheid de energie behoort, en door de betrokken gewestelijke executieve.

Het besluit stelt de duur van de erkenning vast. Deze kan worden verleend voor een bepaalde of een onbepaalde tijd.

De erkenning is herroepbaar wanneer de exploitant de in artikel 6 bepaalde voorwaarde niet meer vervult.

Ieder besluit waarbij de erkenning als exploitant wordt geweigerd of herroepen, moet met redenen omkleed zijn.

Ieder besluit waarbij de erkenning als exploitant wordt verleend, geweigerd of herroepen, wordt aan de verzoeker of exploitant ter kennis gebracht door de Minister tot wiens bevoegdheid de verzekeringen en de energie behoren; deze kennisgeving moet binnen vijftien dagen na het besluit geschieden.

HOOFDSTUK III

Wettelijke aansprakelijkheid

ART. 9

De exploitant van een kerninstallatie is, overeenkomstig het Verdrag van Parijs, het aanvullend verdrag en deze wet, aansprakelijk voor de schade die door een kernongeval veroorzaakt wordt.

ART. 10

Daareboven wordt de exploitant van een kerninstallatie overeenkomstig artikel 3, c, van het Verdrag van Parijs, aansprakelijk gesteld voor alle schade die ontstaat uit of het gevolg is van ioniserende straling afkomstig van andere stralingsbronnen binnen die installatie.

ART. 11

Het maximumbedrag van de aansprakelijkheid van de exploitant voor de schade veroorzaakt door een kernongeval, wordt vastgesteld op 1,5 miljard frank per 31 december 1979.

Cette valeur sera indexée chaque année le 31 décembre pour l'année suivante sur base de la moyenne de l'index des prix à la consommation pour les 12 derniers mois connus.

Le Roi, peut, dans des cas particuliers, fixer un montant inférieur de la responsabilité de l'exploitant, sans que le montant ainsi fixé puisse être inférieur au minimum fixé à l'article 76 de la Convention de Paris.

ART. 12

§ 1. Pour le transport de substances nucléaires, le Ministre ayant les assurances et l'énergie dans ses attributions est autorisé, conformément à l'article 4, *d*, de la Convention de Paris, à substituer le transporteur, à la demande de celui-ci et avec l'accord de l'exploitant, si les conditions requises à l'article 15 sont remplies, à l'exploitant d'une installation nucléaire située sur le territoire belge, en ce qui concerne la responsabilité des dommages causés par un accident nucléaire survenu hors de l'installation.

Dans ce cas, le transporteur est considéré pour les accidents nucléaires survenus en cours de transport de substances nucléaires comme exploitant d'une installation nucléaire située sur le territoire belge.

Tout transporteur de substances nucléaires que ce soit au départ d'une installation située en Belgique, à destination d'une installation située en Belgique ou en transit, y compris celui qui est substitué à l'exploitant, ne peut effectuer le transport que s'il est muni d'un certificat délivré par ou au nom de l'assureur ou de toute autre personne ayant accordé une garantie financière conformément à l'article 15, § 2, de la présente loi. Le certificat doit répondre aux conditions prévues par l'article 4, *c*, de la Convention de Paris.

ART. 13

Pour le transport de substances nucléaires, hors toutefois le cas prévu par l'article 12, l'exploitant est également rendu responsable, conformément à l'article 7, *c*, de la Convention de Paris, des dommages causés au moyen de transport sur lequel les substances nucléaires se trouvent au moment de l'accident nucléaire.

ART. 14

Conformément à l'article 7, *c*, de la Convention de Paris et sans préjudice de l'application de l'article 7, *f*, de cette Convention le transit de substances nucléaires à travers le territoire belge est subordonné à la condition que le montant maximal de la responsabilité de l'exploitant étranger en cause soit au moins égal à 500 millions de francs, sauf dérogation accordée par le Ministre ayant les assurances et l'énergie dans ses attributions.

Dit bedrag wordt elk jaar op 31 december geïndexeerd voor het volgende jaar, op grond van de twaalf laatste bekende maandindexcijfers van de consumptieprijsen.

In bijzondere gevallen van de Koning de aansprakelijkheid van de exploitant vaststellen op een lager bedrag, zonder dat dit bedrag lager mag zijn dan het minimumbedrag bepaald in artikel 76 van het Verdrag van Parijs.

ART. 12

§ 1. Ten aanzien van het vervoer van splijtbare stoffen wordt de Minister die voor de verzekeringen en de energie bevoegd is, overeenkomstig artikel 4, *d*, van het Verdrag van Parijs, gemachtigd de vervoerder, op diens' verzoek en met toestemming van de exploitant en voor zover aan de bij artikel 15 gestelde voorwaarden voldaan is, in de plaats te stellen van de exploitant van een op Belgisch grondgebied gelegen kerninstallatie wat betreft de aansprakelijkheid voor de door een buiten de installatie overkomen kernongeval veroorzaakte schade.

In dat geval wordt de vervoerder ten aanzien van kernongevallen welke zich tijdens het vervoer van splijtbare stoffen voordoen, beschouwd als exploitant van een op het Belgisch grondgebied gelegen kerninstallatie.

Elke vervoerder, ook degene die in de plaats van de exploitant is gesteld, die splijtbare stoffen vervoert hetzij van een installatie in België naar een andere installatie in België hetzij in transit, mag het vervoer niet verrichten tenzij hij voorzien is van een certificaat, afgegeven door of namens de verzekeraar of een ander persoon die overeenkomstig artikel 15, § 2, van deze wet financiële zekerheid heeft gesteld. Het certificaat moet beantwoorden aan de bij artikel 4, *c*, van het Verdrag van Parijs bepaalde voorwaarden.

ART. 13

Ten aanzien van het vervoer van splijtbare stoffen wordt de exploitant, behalve in het geval bepaald bij artikel 12, overeenkomstig artikel 7, *c*, van het Verdrag van Parijs mede aansprakelijk gesteld voor de schade aan het vervoermiddel waarop de splijtbare stoffen zich op het ogenblik van het kernongeval bevinden.

ART. 14

Overeenkomstig artikel 7, *e*, van het Verdrag van Parijs en onverminderd de toepassing van artikel 7, *f*, van dat Verdrag, is de doorvoer van splijtbare stoffen over het Belgisch grondgebied afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat het maximumbedrag, waarvoor de betrokken buitenlandse exploitant aansprakelijk is, ten minste gelijk is aan 500 miljoen frank, behoudens afwijking toegestaan door de Minister die voor de verzekeringen en de energie bevoegd is.

CHAPITRE IV

De la couverture de la responsabilité

ART. 15

En application de l'article 10, *a*, de la Convention de Paris, l'exploitant d'une installation nucléaire est tenu de contracter et de maintenir, pour chaque installation, une assurance approuvée par le Ministre ayant les assurances et l'énergie dans ses attributions, jusqu'à concurrence de 150 p.c. du montant fixé par ou en vertu de l'article 11.

L'exploitant peut être dispensé, en tout ou en partie, de l'obligation d'avoir et de maintenir une assurance, s'il fournit des garanties financières jugées appropriées par le Ministre.

Toutefois, si ayant été affectée à la réparation de dommages causés par un accident nucléaire, la garantie est réduite à un montant égal ou inférieur à celui fixé par ou en vertu de l'article 11, il appartient à l'exploitant de l'installation nucléaire de contracter dans un délai de nonante jours, une assurance complémentaire afin de porter à nouveau la garantie au montant prévu à l'alinéa 1er.

ART. 16

L'obligation de s'assurer n'incombe pas à l'Etat s'il est lui-même exploitant. Les régies, offices, établissements d'utilité publique ou sociétés publiques créées par une loi sont tenus à s'assurer.

Un arrêté royal doit cependant reconnaître à l'Etat une responsabilité identique.

CHAPITRE V

De la réparation des dommages

ART. 17

En application de l'article 7, *a*, de la Convention de Paris, le montant total des indemnités payables pour les dommages causés par un accident nucléaire, est limité au montant maximal de la responsabilité fixé par ou en vertu de l'article 11.

ART. 18

Par dérogation à l'article 17 et en cas d'application de la convention complémentaire :

a) si les dommages causés par un accident nucléaire excèdent le montant fixé conformément à l'article 11, l'Etat a l'obligation de réparer à titre d'assistance se situant en dehors du cadre de la responsabilité de l'exploitant, la partie des dommages comprise entre ce montant et 3 milliards 500 millions de francs;

b) si les dommages causés par un accident nucléaire excèdent la somme de 3 milliards 500 millions de francs, la répa-

HOOFDSTUK IV

Dekking van de aansprakelijkheid

ART. 15

De exploitant van een kerninstallatie is gehouden, overeenkomstig artikel 10, *a*, van het Verdrag van Parijs, voor elke installatie een door de Minister bevoegd voor de verzekeringen en de energie goedgekeurde verzekering te hebben en in stand te houden, ter grootte van 150 pct. van het bedrag bepaald bij of op grond van artikel 11.

De exploitant kan van de verplichting een verzekering te hebben en in stand te houden geheel of gedeeltelijk worden vrijgesteld, indien hij financiële zekerheden verstrekt die door de Minister passend geoordeeld worden.

Wanneer de waarborg, als gevolg van besteding aan het herstel van een door een kernongeval veroorzaakte schade, verminderd is tot een bedrag gelijk aan of lager dan het bedrag bepaald bij of op grond van artikel 11, behoort de exploitant van de kerninstallatie, binnen een termijn van negentig dagen, een aanvullende verzekering af te sluiten om de waarborg opnieuw op het in het eerste lid bepaalde bedrag te brengen.

ART. 16

De verzekeringsplicht rust niet op de Staat wanneer hij zelf exploitant is. De regies, diensten, instellingen van openbaar nut of bij wet opgerichte openbare maatschappijen zijn verzekeringsplichtig.

Een koninklijk besluit dient evenwel de Staat in dezelfde mate aansprakelijk te stellen.

HOOFDSTUK V

Herstel van de schade

ART. 17

Het totaal der vergoedingen te betalen voor de door een kernongeval veroorzaakte schade, wordt overeenkomstig artikel 7, *a*, van het Verdrag van Parijs beperkt tot het bij of op grond van artikel 11 vastgestelde maximumbedrag der aansprakelijkheid.

ART. 18

In afwijking van artikel 17 en in geval van toepassing van het aanvullend verdrag :

a) indien de door een kernongeval veroorzaakte schade het overeenkomstig artikel 11 bepaalde bedrag overtreft, is de Staat verplicht, bij wijze van hulp buiten het raam van de aansprakelijkheid van de exploitant, het gedeelte van de schade te vergoeden dat begrepen is tussen dit bedrag en 3 miljard 500 miljoen frank;

b) indien de door een kernongeval veroorzaakte schade het bedrag van 3 miljard 500 miljoen frank overtreft, zal

ration du montant des dommages compris entre 3 milliards 500 millions et 6 milliards de francs sera effectuée, à titre d'assistance se situant en dehors du cadre de la responsabilité de l'exploitant au moyen des fonds publics à allouer par les parties contractantes à la convention complémentaire.

ART. 19

Lorsque le total des réparations demeure dans les limites des fonds visés aux articles 17 et 18, le montant des indemnités est fixé conformément au droit commun en matière de responsabilité.

Lorsque le total des réparations excède ou risque d'excéder les fonds visés aux articles 17 et 18, la loi établit les critères d'une répartition équitable conformément à l'article 8 de la convention complémentaire.

ART. 20

En application de l'article 6, *b*, de la Convention de Paris, si le dommage subi ensuite d'un accident nucléaire est de nature à donner ouverture à l'application d'un régime d'assurance maladie et invalidité, de sécurité sociale ou de réparation des accidents du travail et des maladies professionnelles, les droits des bénéficiaires de ce régime restent régis par la législation générale organique de ces régimes.

ART. 21

Sans préjudice des dispositions de l'article 18, l'Etat est tenu de réparer les dommages qui n'ont pu l'être à la faveur des assurances ou des garanties financières, jusqu'à concurrence du montant maximal de la responsabilité de l'exploitant.

Dans ce cas, l'Etat est subrogé jusqu'à concurrence des sommes qu'il a payées, à tous les droits et à toutes les actions des victimes.

ART. 22

Conformément à l'article 8 de la Convention de Paris et à l'article 7 de la convention complémentaire, les actions en réparation doivent être intentées dans le délai de trois ans prenant cours soit à la date où le lésé a eu connaissance du dommage et de l'identité de l'exploitant responsable, soit à la date où il aurait raisonnablement dû avoir connaissance de ces deux éléments.

Le délai fixé conformément à l'alinéa 1er ne peut, en aucun cas, dépasser le délai fixé conformément aux paragraphes *a* et *b* de l'article 8 de la Convention de Paris.

ART. 23

Lorsque le dommage résultant d'un accident nucléaire est provoqué en tout ou en partie par la faute de la victime,

het bedrag der schade begrepen tussen 3 miljard 500 miljoen frank en 6 miljard frank bij wijze van hulp buiten het raam van de aansprakelijkheid van de exploitant, vergoed worden door openbare middelen, ter beschikking te stellen door de partijen bij het aanvullend verdrag.

ART. 19

Wanneer het totaal der schadevergoeding, binnen de perken blijft van de middelen bepaald in de artikelen 17 en 18, worden de vergoedingen, wat hun bedrag betreft, overeenkomstig het gemeen recht inzake aansprakelijkheid bepaald.

Wanneer het totaal der schadevergoeding de in artikelen 17 en 18 bepaalde middelen te boven gaat of dreigt te boven te gaan, worden door de wet maatstaven voor een billijke verdeling bepaald overeenkomstig artikel 8 van het aanvullend verdrag.

ART. 20

Overeenkomstig artikel 6, *b*, van het Verdrag van Parijs blijven de gerechtigden op een stelsel van verzekering tegen ziekte en invaliditeit, maatschappelijke zekerheid of vergoeding van arbeidsongevallen of beroepsziekten, onderworpen aan de algemene wetgeving waarbij die stelsels zijn georganiseerd, wanneer de wegens een kernongeval geleden schade van die aard is dat zij tot toepassing van die stelsels aanleiding geeft.

ART. 21

Onverminderd het bepaalde in artikel 18, is de Staat gehouden de schade die niet werd vergoed door middel van verzekeringen of financiële zekerheden, tot beloop van het maximumbedrag waarvoor de exploitant aansprakelijk is, te vergoeden.

In dit geval wordt de Staat in al de rechten en vorderingen van de slachtoffers gesteld voor de sommen die hij heeft betaald.

ART. 22

Overeenkomstig artikel 8 van het Verdrag van Parijs en artikel 7 van het aanvullend verdrag, moeten de vorderingen tot schadevergoeding ingesteld worden binnen een termijn van drie jaar ingaande hetzij op de dag waarop de persoon die schade heeft geleden, kennis draagt van de schade en van de identiteit van de aansprakelijke exploitant, hetzij op de dag waarop hij redelijkerwijze kennis had moeten dragen van deze twee gegevens.

De volgens het eerste lid berekende termijn mag in geen geval de termijn bepaald overeenkomstig de leden *a* en *b* van artikel 8 van het Verdrag van Parijs overschrijden.

ART. 23

Wanneer de schade die uit een kernongeval voortvloeit geheel of gedeeltelijk door de schuld van het slachtoffer is

l'indemnité à allouer à cette dernière en application des articles 17 et 18 peut être réduite dans la mesure à déterminer par le tribunal compétent, lequel tiendra compte de la gravité de la faute.

CHAPITRE VI

Des recours

ART. 24

L'assureur et la personne ayant fourni une garantie financière sont subrogés au droit de recours octroyé à l'exploitant par l'article 6, *f*, de la Convention de Paris. L'Etat belge est subrogé au même droit dans la mesure où, en vertu de l'article 21, il a réparé le dommage en lieu et place de l'exploitant.

CHAPITRE VII

Des règles de procédure

ART. 25

Les actions fondées sur la Convention de Paris, sur la convention complémentaire et sur la présente loi sont portées, en premier ressort, devant le tribunal de première instance du ressort siégeant en matière civile.

ART. 26

En application de l'article 6, *a*), de la Convention de Paris, la victime d'un dommage résultant d'un accident nucléaire dispose de l'action directe contre l'assureur ou toute autre personne ayant accordé une garantie financière et contre l'Etat dans le cas visé à l'article 21.

ART. 27

L'Etat peut intervenir volontairement dans toute action fondée sur les dispositions de la Convention de Paris, de la convention complémentaire et de la présente loi.

Les décisions judiciaires fondées sur ces dispositions ont l'autorité de la chose jugée à l'égard de l'Etat, même si celui-ci n'est pas intervenu dans la cause.

ART. 28

Le Roi règle la manière dont il peut à tout moment être pris connaissance, au nom du Gouvernement, du montant des indemnités versées aux victimes par les assureurs ou les personnes ayant accordé une garantie financière.

veroorzaakt, mag de met toepassing van de artikelen 17 en 18 aan dit slachtoffer uit te keren vergoeding worden verminderd in de mate te bepalen door de bevoegde rechtbank, die daarbij met de ernst van de schuld zal rekening houden.

HOOFDSTUK VI

Verhaal

ART. 24

De verzekeraar en de persoon die een financiële waarborg heeft verleend, wordt gesubrogeerd in het recht van verhaal dat door artikel 6, *f*, van het Verdrag van Parijs aan de exploitant is toegekend. De Belgische Staat is in datzelfde recht gesubrogeerd in de mate dat hij op grond van artikel 21 in de plaats van de exploitant schade heeft vergoed.

HOOFDSTUK VII

Rechtspleging

ART. 25

De vorderingen gegrond op het Verdrag van Parijs, op het aanvullend verdrag en op deze wet worden in eerste aanleg voor de rechtbank van eerste aanleg van het gebied zetelende in burgerlijke zaken, gebracht.

ART. 26

Hij die schade geleden heeft tengevolge van een kernongeval, beschikt, met toepassing van artikel 6, *a*), van het Verdrag van Parijs over een rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar of ieder ander persoon die een financiële waarborg heeft verleend en tegen de Staat in het geval bedoeld door artikel 21.

ART. 27

De Staat kan vrijwillig tussenkomen in elke vordering gegrond op de bepalingen van het Verdrag van Parijs, het aanvullend verdrag en deze wet.

De gerechtelijke beslissingen die op deze bepalingen gegrond zijn, hebben kracht van gewijsde tegenover de Staat, zelfs wanneer deze niet in de zaak is tussengekomen.

ART. 28

De Koning bepaalt op welke wijze en op elk ogenblik namens de Regering, kennis kan worden genomen van het bedrag van de vergoedingen dat de verzekeraars of de personen die een financiële waarborg hebben verleend, aan de slachtoffers hebben uitgekeerd.

Le Roi règle aussi la manière dont les personnes fondées à intenter une action en vertu des conventions ou de la présente loi, peuvent prendre connaissance des polices d'assurances et des contrats de garantie financière prévus par l'article 15.

ART. 29

Pour évaluer, en vue d'une éventuelle application des articles 18 et 21, l'ensemble des dommages causés par un accident nucléaire et pour assurer une plus rapide indemnisation des victimes, le Roi peut organiser une procédure administrative ou judiciaire de conciliation, qui sera obligatoire et préalable aux actions judiciaires devant la juridiction civile.

CHAPITRE VIII

Dispositions pénales

ART. 30

Les infractions aux articles 5, 12, § 2, et 15 de la présente loi sont punies d'un emprisonnement de trois mois à cinq ans et d'une amende de 1 000 francs à 50 000 francs, ou d'une de ces peines seulement.

Les dispositions du livre Ier du Code pénal, y compris le chapitre VII et l'article 85, sont applicables à ces infractions.

CHAPITRE IX

Dispositions particulières

ART. 31

Les exploitants créeront des parts bénéficiaires non représentatives du capital des sociétés qu'ils exploitent; elles seront attribuées à l'Etat qui en confiera la gestion à la société régionale d'investissement correspondante.

Ces parts donneront lieu à une rémunération fixée de 15 millions de francs par an et une part équivalente à 10 p.c. des dividendes bruts distribués aux actionnaires.

Ces parts donneront lieu à la nomination de 3 commissaires dont les fonctions sont à charge des budgets régionaux. Ces commissaires sont spécialement chargés du contrôle du respect de la présente loi et de manière générale de l'application des lois et règlements relatifs à la sécurité. Ils dresseront un rapport spécial qui sera publié en même temps que les comptes et rapports annuels.

Le Roi peut définir l'étendue de leur mission.

De Koning bepaalt eveneens op welke wijze de personen, die op grond van de verdragen of deze wet een vordering kunnen instellen, kennis kunnen nemen van de verzekeringscontracten en de contracten van financiële waarborg bepaald bij artikel 15.

ART. 29

Te einde, met het oog op een eventuele toepassing van de artikelen 18 en 21, het geheel van de door een kernongeval veroorzaakte schade te schatten en de slachtoffers spoediger schadeloos te stellen, kan de Koning een administratieve of gerechtelijke verzoeningsprocedure verplicht stellen, die aan de rechtsvorderingen voor de burgerlijke rechtbank moet voorafgaan.

HOOFDSTUK VIII

Strafbepalingen

ART. 30

De overtredingen van de artikelen 5, 12, § 2, en 15 van deze wet worden gestraft met gevangenisstraf van drie maand tot vijf jaar en met geldboete van 1 000 frank tot 50 000 frank, of met een van die straffen alleen.

De bepalingen van boek I van het Strafwetboek met inbegrip van hoofdstuk VII en van artikel 85 zijn op die overtredingen toepasselijk.

HOOFDSTUK IX

Bijzondere bepalingen

ART. 31

De exploitanten geven oprichtersaandelen uit die het kapitaal van de maatschappijen die zij exploiteren niet vertegenwoordigen; zij worden toegekend aan de Staat, die het beheer ervan toevertrouwt aan de overeenkomstige gewestelijke investeringsmaatschappij.

Die aandelen geven aanleiding tot een vergoeding, vastgesteld op 15 miljoen frank per jaar, en een aandeel gelijk aan 10 pct. van de bruto-dividenden uitgekeerd aan de aandeelhouders.

Die aandelen geven aanleiding tot de benoeming van 3 commissarissen, waarvan het ambt voor rekening komt van de gewestbegrotingen. Die commissarissen zijn in het bijzonder belast met het toezicht op de naleving van deze wet en, in het algemeen, de toepassing van de wetten en verordeningen betreffende de veiligheid. Zij stellen een bijzonder verslag op dat tegelijk met de jaarrekeningen en jaarverslagen wordt bekendgemaakt.

De Koning kan de omvang van hun taak bepalen.

ART. 32

Le Roi créera un Fonds d'intervention, inscrit au budget du Ministre qui a l'énergie dans ses attributions, destiné à intervenir en cas d'accident pour la part à charge de l'Etat belge en vertu de la présente loi et des conventions de Paris et de Bruxelles.

Ce Fonds sera fixé par le Ministre qui a l'énergie dans ses attributions et par les trois exécutifs régionaux.

Il sera doté par un prélèvement sur tout Kwh produit dans les centrales nucléaires.

Le Roi fixe le montant de ce prélèvement et la destination de ce Fonds au cas où il n'aurait plus de justification.

ART. 33

La loi du 18 juillet 1966 sur la responsabilité civile dans le domaine de l'énergie nucléaire est abrogée.

Les exploitants d'installations nucléaires auxquels une reconnaissance a été octroyée en vertu de ladite loi, sont réputés reconnus conformément à la présente loi. Ces exploitants disposent d'un délai de soixante jours à dater de la publication de la présente loi pour adapter leurs assurances au nouveau montant et en donner justification.

A l'issue de ce délai, un nouvel arrêté de reconnaissance conforme à la présente loi sera pris dans un délai de 120 jours à dater de la publication de la présente loi.

Si des procédures de reconnaissance sont en cours en vertu de la loi du 18 juillet 1966, elles sont considérées comme introduites en vertu de la présente loi et les compléments nécessaires doivent y être introduits.

Le Fonds dont question à l'article 32 sera créé dans les 9 mois de la publication de la présente loi.

ART. 34

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Y. de WASSEIGE.
R. GILLET.
S. MOUREAUX.

ART. 32

De Koning stelt een Interventiefonds in, dat voorkomt op de begroting van de Minister tot wiens bevoegdheid de energie behoort en dat dient om, bij ongeval, bij te dragen voor het gedeelte dat krachtens deze wet en de verdragen van Parijs en van Brussel voor rekening van de Belgische Staat komt.

Dat Fonds wordt vastgesteld door de Minister tot wiens bevoegdheid de energie behoort en door de drie gewest-executieven.

Het wordt gestijfd door een heffing op elke Kwh geproduceerd in de kerncentrales.

De Koning bepaalt het bedrag van die heffing alsmede de bestemming van dat Fonds, ingeval het niet langer zou verantwoord zijn.

ART. 33

De wet van 18 juli 1966 op de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie wordt opgeheven.

De exploitanten van kerninstallaties aan wie krachtens de voornoemde wet een erkenning werd verleend, worden geacht erkend te zijn overeenkomstig deze wet. Die exploitanten beschikken over een termijn van zestig dagen, te rekenen van de bekendmaking van deze wet, om hun verzekeringen aan te passen aan het nieuwe bedrag en er het bewijs van te leveren.

Na die termijn wordt binnen een tijdvak van 120 dagen, te rekenen van de bekendmaking van deze wet, een nieuw erkenningsbesluit genomen overeenkomstig deze wet.

Indien erkenningsprocedures krachtens de wet van 18 juli 1966 aan de gang zijn, worden zij beschouwd als ingesteld krachtens deze wet en worden daarin de nodige aanvullingen aangebracht.

Het Fonds waarvan sprake is in artikel 32, wordt ingesteld binnen 9 maanden na de bekendmaking van deze wet.

ART. 34

Deze wet treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.